at »Mændenes Liga« var blevet dannet, og siden da var der fremstaaet flere andre Foreninger med samme Formaal. Med Beundring omtalte han de engelske Organisationer, der overgik alle andre i Mod, Offervillighed og Iver. De havde inspireret Holland til nye Anstrængelser. De hollandske Mænd vilde ikke længere holde sig tilbage fra aktiv Deltagelse i Kvindernes Kamp.

Forskellige Resolutioner blev vedtaget i Eftermiddags, bl. a. følgende:

»Kongressen lykønsker, de *danske Kvinder* til at have modtaget den kommunale Valgret i 1908 og Kongressen lykønsker *Danmark* til den Klogskab og Interesse, hvormed Kvinderne for første Gang har brugt denne Ret, idet 70 pCt. af stemmeberettigede Kvinder i København har afgivet deres Stemme, 7 Kvinder er valgt ind i denne Bys Raad, og 7 pCt. af de over hele Landet valgte er Kvinder.«

Alliancens andet offentlige Møde blev afholdt i Aften i St. James Hall. Det var godt besøgt. Her talte Rev. John Ivory Cripps, der stærkt betonede den økonomiske Grund for Kvinderne til at søge Stemmeretten, et Synspunkt, der atter og atter har gjort sig gældende paa denne Kongres.

Frl. Rosika Schwimmer fortalte om Forholdene i Ungarn. Hendes Foredrag var fuldt af Humor; hun paapegede, hvordan Ungarn altid havde hentet Eksempel fra England og endte med at opfordre England til nu ogsaa at give det gode Eksempel ved at give deres Kvinder fuld politisk Valgret. Ungarn først og alle andre andre Nationer hvis Kvinder endnu var bundne, vilde da skynde sig at følge det givne Eksempel.

Mr. H. Y. Stanger, M. P.*), gjorde opmærksom paa, at Loven ikke alene fordrede Skatter, men ogsaa Lydighed af de kvindelige Borgere, og at ethvert Individ, der maatte adlyde sit Lands Love, og hvis Velfærd var afhængig af, om disse var gode, ogsaa burde have direkte Indflydelse paa dem.

Dr. Kate Schirmacher talte paa sin sædvanlige kloge og overbevisende Maade og hilstes med meget Bifald; og efterat Miss Margaret Ashton havde talt og fremhævet den Lighed, der er mellem Mænds og Kvinders Interesser, en Lighed, der ogsaa opfordrer til at give dem samme politiske Rettigheder, vedtoges følgende Resolution, der støttedes af Dr. Mary Murdoch: »Det erkendes, at Kvinder, der er selverhvervende, har politiske saa vel som økonomiske Interesser. De trænger derfor ganske særlig til Stemmeretten for gennem den at beskytte deres Stilling som Arbejdersker.«

*) Medlem af Parlamentet.

Lørdag den 1. Maj.

Kongressens sidste og mest travle Dag. Mellem Blomsterbyger og Klapsalver til Præsidentens og Styrelsens Ære fik man endelig Lovene vedtagne, og mange var vist de, der sluttede sig til Dr. Anna Shaws Ønske om, »at vi aldrig maatte se dem eller høre om dem igen«.

Om Eftermiddagen havde forskellige »fraternal delegates« Ordet. Bl. a. Marchesa Melia Pelicano fra Italien, godt kendt under Forfatter-Navnet »Jane Gray«. Mrs. C.-Catt bad Pressen om endelig at bemærke, at »Jane Gray« tillige var den lykkelige Moder til 7 Børn.

Fru Elna Munch, Danmark, bragte en Hilsen fra »Landsforbundet for Kvinders Valgret«.

To Kvinder vakte dog ganske særlig Opmærksomhed paa denne sidste Mødedag. Den ene var den gamle 80-aarige Mrs. Thomas Haslam, hvis hvide Haar og unge Ansigt Dag efter Dag havde prydet Platformen. Med begejstrede Haandklap modtoges hun, da hun rejste sig for at bringe sin Hilsen fra den irske Stemmeretsforening, hun havde været med til at danne og tilhørte, siden den blev stiftet i 1876.

Den anden var den ganske unge Miss Annie Christisde, der kom med Hilsen fra sine serbiske Søstre og bad om Optagelse i Alliancen. Hun fortalte om den serbiske Kvindes Kamp for Frihed og national Uafhængighed og sagde, at i de 500 Aar, Serbien har været under tyrkisk Aag, var det Kvinderne, der havde baaret Frihedens og Religionens Fane højst. De havde kæmpet deres Kamp ved Mændenes Side og ventede derfor ogsaa at faa Friheden Side om Side med dem.

Det var en smuk og forjættelsesrig Afslutning paa Alliancens Møder at se disse 2 Kvinder sidde ved Siden af hinanden paa den samme Platform som Deltager i den